

اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان

مرکز تعلیمی افغانستان

مدیریت نصاب

عقاید

و
فقه

برای صنف پنجم

عقاید شریف

برای
صفت پنجم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا
قال صلى الله عليه وسلم :
فرموده است حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ،

رضیت
راضی هستم

بِاللَّهِ رَبِّا
که الله پروردگار ما است و

بِالْإِسْلَامِ دِينًا
اسلام دین ما است و

بِمُحَمَّدٍ نَبِيٍّ وَرَسُولًا
محمد صلی الله علیه وسلم نبی و رسول ما است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ
 يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ
 جز (۲۸) سوره مجادله آیه (۱)

ترجمه: خداوند (ج) بلند میسازد درجات ایمان داران را از شما و کسانی را که به ایشان دانش روزی گردانیده است.

از فحواى آیه کریمه استنباط میشود که هیچ نوع کیفیات حسنه برجسته و بالاتر از علم و دانش وجود ندارد. اهمیت تعلیم و تربیه در دین مقدس اسلام بحدی است که اولین کلمات وحی سماوی (اقرأ باسم ربک الذی خلق) میباشد بهین اساس موضوع پرورش روحی و تربیت فکری اسلامی، اقتصاد، سیاست، عبادات، اخلاقیات و حقوق بشری در لابلای تعلیم و تربیه قرآنی موضوعاتیست که در راس همه مسائل قرار میگیرد.

ما رب روان راه وحدانیت در دشوار ترین شرایط هجرت زمینه و امکانات آموزش اسلامی را بلطف خداوند (ج) طوری مساعد خواهیم ساخت که در راه حصول رضای رب الارباب هیچ نوع قدرتی در مقابل تصمیم و اراده مقدس و خلل ناپذیر و فولادین ماسد شده نخواهد توانست. تمام اعمال و حشانه و غیر انسانی کمونیزم بی هدف از قبیل قتل عام، زنده به گور کردن چور و چاول به آتش کشیدن مزارع و خانه ها تخریب و انهدام مساجد شریف مدارس و اماکن مقدسه استعمال گازات سمی و پروپاگند های شباروزی در مملکت عزیز ما افغانستان فقط و فقط علل تأخیر در تعمیل تصمیم گیریهای ماست و بس.

ملت مسلمان افغانستان که متمسکین حبل المتین و متعهدین کلام ربانیت در پای خشم انرجارشان.

هنوز هم متلاطم گردیده و بتأسی از دستورات رب العزت که ارشاد فرموده (وجاهدوا فی الله حق جهاده آیه ۷۸ سوره حج) یعنی جهاد کنید برای خداوند (ج) طوریکه شایسته اوست. جهاد حق علیه باطل را در پرتو ارشادات عالی تعالیم اسلام ادامه دهیم و مشعل فروزان دانش اسلامی را در مسله جهاد علمی و مسلحانه تقویه نماییم.

هموطنان عزیز شما مسبوق هستید که شاگردان عرفان اسلام از دو نوع کتب مربوط دو اتحاد اسلامی قبل مستفید بودند رهبران محترم تمام تنظیم ها به منظور جلو گیری از تشتت افکار فرزندان مجاهدین علم دوست و سربکف افغانستان درین او اخر به مسئولین تعلیم و تربیه مربوطه خود صلاحیت و هدایت دادند تا از تمام مضامین و علوم شامل نصاب تعلیمی برای صنوف مختلف یک نوع کتب طبع و به دسترس فرزندان مجاهدین و مهاجرین قرار بدهند که از نظر محتوا و مفهوم به دین مقدس اسلام شریعت غزای محمدی و مذهب مذهب حنفی مغایرت نداشته و مورد قبول تمام اقشار مجاهد و مهاجر مسلمان افغانستان عزیز باشد.

به این اساس شورای عالی هم آهنگی تعلیم و تربیه تشکیل گردید و مورد تأیید همه رهبران محترم قرار گرفت.

شورای عالی هم آهنگی تعلیم و تربیه مذکور اداره مرکز تعلیمی افغانستان را تأسیس نموده که دارای شعبات ذیل (مدیریت نصاب تعلیمی، مدیریت تدریسی و نظارت، مدیریت پلان، و ارتباط خارجی، مدیریت اجرایی، مدیریت مالی، مدیریت تربیه معلم، و مدیریت سوادآموزی) میباشد.

منسوبین این مرکز را متخصصین تعلیم و تربیه و اشخاص مجرب از تمام تنظیم های جهادی تشکیل میدهند که مجدانه و متحدانه در مورد پیاده کردن تعلیم و تربیه اسلامی و توحید نمودن نصاب تعلیمی سعی و مجاهدت

بی شائبه مینمایند

بعد از بحث و مشوره متخصصین نصاب تعلیمی در مورد تهیه کتب درسی مضامین مختلفه به این نتیجه رسیدند که نظر به شرایط دشوار جهادی و عدم وقت کافی کتب درسی مضامین مختلفه دو اتحاد اسلامی را که قبل از طرف استفاده بود باهم مقایسه و مطالب اهم آنرا با در نظر داشت دشواری قید زمان تدریس در عالم مجاهدت و مهاجرت انتخاب نمایند.

لذا مدیریت نصاب تعلیمی مرکز تعلیمی افغانستان سرت دارد که موقع یافت تا تمام کتب مضامین مختلفه درسی تنظیم های جهادی را که از طریق نصابهای تعلیمی مختلفه طبع شده بود مقایسه نمود. مطالب و عناوینی را که از نقطه نظر سطح دانش فهم شاگران و شرایط جهادی از نگاه تعلیم و تربیه سهل تر و آموزنده تر بود انتخاب و در معرض چاپ قرارداد.

السلام مع الاکرام

مدیریت نصاب تعلیمی اداره مرکز تعلیمی افغانستان

فهرست عناوین عقاید شریف

شماره	عنوان	صفحه
۱	مقدمه	۰
۲	ایمان	۱
۳	ایمان فطری و ایمان کسبی	۴
۴	فرق بین ایمان و اسلام	۶
۵	تدریس	۹
۶	معرفت الله «ج»	۱۰
۷	اولین بناء اسلام	۱۳
۸	دلایل عقلی بوجود الله «ج»	۱۵
۹	دلیل امام اعظم «ع» بوجود خدا «ج»	۱۷
۱۰	تدریس	۱۹
۱۱	صفات خداوند «ج»	۲۰
۱۲	فرق بین صفات خالق و مخلوق	۲۷
۱۳	تدریس	۲۹
۱۴	خداوند «ج» جسم و جوهر و عرض نیست	۳۰
۱۵	خداوند «ج» از جهت و مکان منزّه است	۳۲

شماره	عنوان	صفحه
۱۶	خداوند، ج. مثل و شریک ندارد	۳۳
۱۷	تمرین	۳۵
۱۸	ملائکه	۳۶
۱۹	تمرین	۳۹
۲۰	کتاب آسمانی	۴۰
۲۱	قرآن کریم	۴۲
۲۲	ترتیب نزول قرآن کریم	۴۳
۲۳	تمرین	۴۴
۲۴	مشرک، ملحد، منافق، زندیق، مرتد، دهری	۴۵
۲۵	تمرین	۴۸

اهداف نصاب تعلیمی مرکز تعلیمی افغانستان

هدف عمومی : توحید نمودن نصاب تعلیمی تمام تنظیم های جهادی و بوجود آوردن تعلیم و تربیه خاص و جامع اسلامی که ضد هر نوع باطل پرستی و بدعت ها بوده و همچنین استحکام بخش مفاهیم و قوانین کلی اسلامی در جامعه اسلامی افغانستان باشد .

هدف خصوصی : تدریس توحید و وحدانیت به سپاهیان اسلام و رهروان راه حقیقت است تا متمسک سنن و قوانین عالی و معتول شرع انور طور دایم و قایم گردند این نصاب متضمن آسایش و سواد اسلامی بادر نظر داشت و جایب و شرایط جهادی، فلسفی، اقتصادی، فرهنگی، تخیلی، مدنی و معیشتی بوده و در عین حال ممثل پیوند و اتصالات ناگستنی با جهان اسلام و مبین فلسفه مقدس اسلام عزیز می باشد .

هدف نهائی : اعلای کلمه الله، نشان دادن عظمت و شان اسلام به جهانیان اضمحلال کمونیزم در افغانستان و جهان و مبارزه با طاغوتیان زمان بر اساس مبانی و اصول قوانین قرآن عظیم الشان شریعت غرای محمدی و فقه حنیف حنفی در راه حصول رضای خداوند (ج) می باشد .

((وَمِنَ اللَّهِ التَّوْفِيقُ))

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

از فکرت یقین منور
سوره انشاالله

ایمان

ایمان در لغت بمعنای یقین و باور کردن است . و در اصطلاح
علم عقاید عبارت از « اقرار باللسان و تصدیق بالقلب » است
یعنی اقرار کردن بربان و باور کردن بدل را ایمان میگویند .
و مؤمن کسی را گویند که آنچه را آنحضرت « ص » از جانب خداوند « ج »
آورده است بدل تصدیق و قبول نموده و بربان اقرار نماید .

اگر کسی زبان اقرار نماید مگر بدل تصدیق و قبول نکند مؤمن نیست
بلکه منافق گفته می شود و همچنین معرفت «تصدیق در دل» به تنهایی
بدون اقرار زبان ایمان گفته نمی شود .

و اگر مسلمانی به صدق و خلوص کامل ایمان دارد و دلش بر آن مطمئن باشد ولی از روی
جبر و اکراه کلمه کفر را بر زبان جاری نمود چنین شخص کافر نبوده
بلکه مؤمن است .

و مؤمنان در اصل ایمان باعتبار مؤمن^(۱) به مساوی اند زیرا که اصل ایمان
زیادت و نقصان را قبول نمی نماید مگر نظر به اعمال بعضی آنست

(۱) امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که هر کس را قبول کند و چنان کلمه را اظهار نماید .
(۲) آنچه که رسول صلی الله علیه و سلم از نزد خدا جل جلاله آورده است .

بر بعضی دیگر فضیلت دارند و اعمال در ایمان داخل نیست و مؤمن
 به کردن گناه کافر نمی شود اگر چه گناه کبیره باشد بلکه بکردن گناه
 کبیره گناه کار و فاسق می گردد و اگر آنرا احلال بداند کافر شمرده میشود

(۱) و عن انس رضی قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم : ثلث من اصل الایمان —
 → الکف عن قال لا اله الا الله لا تکفره بذب ولا تحترجه من الاسلام
 بعمل و ابجد ماض منذ بعثني الله الى ان یقاتل اخر نه لامة الدجال لا یبطله جور جار
 ولا عدل عادل و الایمان بالاقدار رواه ابو داؤد .

پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرموده اند : سه چیز از اصل ایمان است .

۱ - عدم تعرض به کسیکه میگوید : لا اله الا الله کافر مگو و او را به گناه کردن و
 خارج مکن او را از اسلام بیک عمل (به عمل بدی) .

۲ - و جهاد جاری است از وقتی که مبعوث گردانده مرا خدا را ج . تا آن زمانیکه
 جنگ می کند آخرت با دجال و باطل نمیکند آنرا ظلم ظالم و عدل عدالت
 کننده .

۳ - و ایمان است به تقدیرات خدا را ج .

قَالَ تَعَالَى تَشْهَدُونَ أَنَّا نَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ
 وَمَا أَخَذْنَا مِنْ النَّبِيِّ أَدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ
 سورة اعراف

و تیکه خدایوند «ج» آدم «ع» را آفرید و ذریه وی را از پشتش مانند
 مورچه های کوچک خلق نمود به ایشان خطاب فرمود : آیا من پروردگار
 شما نیستم همه بیک آواز گفتند : آری بیشک تو پروردگار ما هستی که
 این اقرار را (عهد میثاق) میگویند .

۱۱) و چون گرفت پروردگار تو از فرزندان آدم «ع» از پشت های ایشان اولاد ایشان را و گواهِ
 گردانید ایشان را بر نفسهای شان گفت : آیا نیستم پروردگار شما گفتند آری هستی گواشتیم
 تا نگوئید روز قیامت بدستی که بودیم از این پیغمبران .

بنابر این هر آنیکه تولد می شود دارای همین ایمان بوده و آنرا ایمان
فطری می نامند چنانچه پیغمبر ص. فرموده اند^(۱) : هر مولود تولد می شود
بر فطرت (ایمان فطری) پس پدر و مادرش او را یهودی یا نصرانی
و یا مجوسی می سازند .

ایمان کسبی : ایمان کسبی ایمانی است که کسب بنده تعلق دارد .
پس کسیکه به اختیار خود بعد از بلوغ ایمان آورد به تحقیق ثابت
ماند بر ایمان فطری و اگر کسی کافر شد در حقیقت ایمان فطری را
به اختیار خود به کفر بدل کرده است .

(۱) عن ابی هريرة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : ما من مولود الا يولد الا يولد على
الفطرة فابواه يهودونه او ينصره او يمجسه . متفق عليه مشکوٰۃ . ط ۱

فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا بِيَوْمِنَا آمِنُونَ
 سوره حجرات آیه ۱۴
 فرق بین ایمان و اسلام

فرق بین ایمان و اسلام از طریق لغت است نه از لحاظ تحقیق
 زیرا که ایمان لغتاً : عبارت از تصدق^(۱) است .
 و اسلام لغتاً : عبارت از تسلیم^(۲) است .

-
- (۱) محل آن قلب و ترجمانی آنرا زبان میکند .
 (۲) (محل آن قلب ، زبان و اندام ها) که به هر یک از تصدیق قلب ، اقرار
 بزبان و عمل اندام با لفظ اسلام صادق می شود .

چنانچه به منافق ظاهر اُلمسلمان گفته میشود زیرا که در ظاهر خود را
مسلمان معرفی می کند مگر در باطن مسلمان نیست زیرا
بدل تصدیق ندارد .

و در حقیقت ایمان بدون اسلام و اسلام بدون ایمان
موجود نمیشود زیرا که ایمان عبارت از اقرار و
تصدیق به الوهیت خداست .

و اسلام عبارت است از تسلیم و گردن نهادن
به او امر الله جل جلاله .

چون اقرار و تصدیق بدون تسلیم و تسلیم
بدون تصدیق و اقرار موجود نمیشود پس معلوم گردید که در
میان تحقیق ایمان و اسلام تلازم است .

و بیچگاه شده نمیتواند که یک شخص مسلمان باشد و مؤمن نباشد
یا مؤمن باشد و مسلمان نباشد بلکه شخص مسلمان مؤمن است و شخص
مؤمن مسلمان است .

تمرین

۹۹

- ۱ - معنای لغوی و اصطلاحی ایمان را بیان کنید.
- ۲ - اگر کسی بزبان اقرار نماید و بدل تصدیق نکند چه برایش گفته می شود ؟
- ۳ - ایمان فطری کدام ایمان را میگویند ؟
- ۴ - ایمان کسبی را تعریف نمائید.
- ۵ - فرق بین ایمان و اسلام چیست ؟

و در اصطلاح دیدن ذوات است به قوه ایمان که تمام آنها ساخته شده اند است .

و یقین را سه مرتبه است :

۱ - علم الیقین : علم الیقین عبارت است از آنچه که حاصل می شود از فکر و نظر .

۲ - عین الیقین : عین الیقین عبارت است از آنچه که حاصل میشود از دیدن و معاینه کردن .

۳ - حق الیقین : حق الیقین عبارت است از آنچه که حاصل میشود از اجتماع هر دو (فکر و دیدن) .

مرتبه اول عوام علماء را ، دوم خواص علماء و اولیاء را و سوم انبیاء علیهم السلام را است .

مگر تمام نمونین در نفس معرفت و یقین برابر میباشند .

نوت :

۱ - میثاسیم خدا جل جلاله را به معرفت حق اش طوریکه به
آن ما را مکلف ساخته است و چنانچه خود را صفت کرده است به
تمام صفات و آنچه از اسماء نیک او در قرآن کریم و حدیث
شریف ثابت شده است .

۲ - قدرت نداریم بمعرفت ذات خدا ج . چنانچه
گفته میشود « مَا عَرَفْنَاكَ حَقَّ مَعْرِفَتِكَ » (نه شناخته ایم ترا) به
شناسائی حق تو)

۳ - معرفت و اطاعت خدا ج . از طریق شریعت لازم است .

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 «سوره ابراهيم آيه ۲۴»
 وفعلم السما

اولین بناء اسلام

کلمه طیبیه : لا اله الا الله محمد رسول الله اولین بناء
 از پنج بناء اسلام است که در حصه اول آن ذکر توحید و در حصه دوم آن
 ذکر رسالت است .

توحید : توحید عبارت است از وحدانیت خداوند «ج» که شریک
 و مثل ندارد . صد ، قدیم ، ازلی ، ابدی ، ظاهراً و باطناً است
 و بر این عقیده داشتن است که ذات او تعالی از جسم ، جوهر
 عرض ، حد و مقدار پاک است و به علم ، اراده ، سمع ، بصر

کلام ، حیات ، قدرت ، خالقیت و تمام صفات کمال -
متصف است .

رسالت : رسالت عبارت است از آنچه که انبیاء علیهم السلام از
جانب خداوند ج' آورده اند .

خداوند ج' ، حضرت محمد صلی الله علیه و سلم را به تمام عرب بعثت
جن و انس مبعوث کرده اند و شریعت او را بر جملة شرایع دیگر برگزیده
و او صلی الله علیه و سلم را بر تمام انبیاء علیهم السلام فضیلت
و برتری داده و سر دار تمام بشر ساخت
است . پس تنه به عقیده **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** شخص مؤمن نمیشود تا که
با آن **مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ** را قبول نکند بنابراین هر دو جمله کلمه
۱ - **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**

۲ - **مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ** بنا بر اولین اسلام است .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْغَرَقِ
 وَالسَّقَمِ وَالْجُنُونِ
 وَالدَّهْرِ الْمُرِّ وَالْخَلْفَةِ
 وَالْجَنَةِ وَالْجَنَّةِ
 وَكُلِّ آيَةٍ مِنْ آيَاتِكَ
 سوره ابراهيم آیه ۱۰
 دلائل عقلی بوجود خدا ج

شاگردان عزیز ! اگر به مدرسه خویش متوجه شوید، درین مدرسه
 اطاق ها، دروازه ها، کلکین ها و دیگر اشیا را دیده می توانید.
 اگر شما گفته شود که این خشت و سنگ خود بخود یا هم یکج
 و دیوار از آن ساخته شده یا اینکه دروازه ها و شیشه ها خود بخود
 ساخته شده، میز و چوکی که شما بر آن نشسته اید و درس میخوانید
 خود بخود بدون بنجار ساخته شده است. یا این مدرسه بدون کدام

مهندس و معمار به این نظم و ترتیب بمیان آمده، آیا شما این
سخن تصدیق و عقیده خواهید نمود؟ نه! هرگز نه چرا که دروازه
میز، چوکی بدون در و مدرسه بدون معمار موجود نمیشود پس هرگاه
یک تعمیر کوچک بدون نجار و معمار به میان آمده نمیتواند به چطور
آسمانها، زمین، آفتاب، مهتاب، انسانها، حیوانات
و دیگر مخلوقات بدون پیدایش توسط یک ذات حکیم، خالق و صانع
بمیان آمده باشد؟

پس ثابت گردید که تمام موجودات در وجود خود به خالق و صانع
محتاج اند و خالق و صانع آنها ذات خداوند حکیم است.

دلیل امام اعظم ابوحنیفه^{رح} بر وجود خدا جل جلاله
 می گویند در زمان حضرت امام اعظم ابوحنیفه رحمه الله علیه شخصی
 بود که از وجود خداوند ج « انکار می نمود و میگفت که : (این
 مخلوقات خود بخود پیدا گردیده) حضرت امام اعظم ابوحنیفه رحمه الله
 علیه و شخص مستکبر با هم وعده نمودند که فردا بوقت
 معین غرض مباحثه بجائی جمع خواهیم شد فردا حضرت امام اعظم
 ابوحنیفه رحمه الله علیه از وقتی که آنرا تعیین نموده بودند قصد
 اندکی دیرتر بجائی مباحثه آمد در حالیکه دهری و بسیار مردم در آنجا
 به انتظار او بودند .

دهری به امام اعظم رحمه الله علیه گفت چرا بوقت وعده شده نرسیدی ؟
 امام اعظم^{رح} گفت : در وقت آمدن من در کنار دریای و جلده ناگهان

درختی خود بخوداره شد، تخمه ها از آن ساخته و به ترتیب خوب با هم
 یکجا و یک کشتی ساخته شد. کشتی مذکور بدون کشتیان از
 دریای دجله می گذشت و خود بخود از طعام و متاع پر می شد و باز
 می گردید خود ایستاده و خالی می شد و باز رجوع میکرد بدون اینکه
 شخصی او را تدبیر می کرد من از واقعه مذکور بسیار تعجب نمودم و

و در حیرت ماندم

دهری در مقابل این سخن امام اعظم رح. با و از بلند خندیده گفت
 (این سخن محال است و امکان ندارد).

امام اعظم رح. فرمود: هرگاه یک کشتی کوچک خود بخود ساخته
 نمیشود و از دریا گذشته نمیتواند، آیا این کارخانه بزرگ
 جهان بطور خود بخود بمیان خواهد آمد و باین نظم جریان خواهد داشت.

به شنیدن این سخن امام اعظم «رح» شخص منکر از وجود خداوند «ج» بطور کلی ملامت گشت و همه حاضرین به او خندیدند و از وی نفرت نمودند.

تمرین

- ۱ - توحید عبارت از چه است ؟
- ۲ - رسالت را توضیح نمائید.
- ۳ - برای اثبات وجود خداوند «ج» یک دلیل عقلی بگوئید.
- ۴ - حضرت امام اعظم ابوحنیفه «رح» وجود خداوند «ج» را بکدام دلیل ثابت نمود ؟

صفات خداوند ج

صفات خداوند ج بدو قسم اند:

۱ - صفات ذاتی .

۲ - صفات فعلی .

صفات ذاتی : صفات ذاتی عبارت از آن صفاتی اند

که خداوند ج به آنها متصف است و به ضد آنها موصوف
نمیشود و از ذات او بیچگاه انفکاک نمی یابند مانند علم که ضد آن جهل است
صفات ذاتی خداوند ج هفت اند که قرار ذیل شرح
میشوند:

۱ - حیات (زنده بودن) : این صفت خداوند ج، ازلی
و قدیم است که او تعالی همیشه زنده بوده و می باشد و بضآن

که مرگ است موصوف نمیشود .

۲ - قدرت (توانائی) : خداوند «ج» قادر است بقدرت ازلی خویش بر هر آنچه که اراده کند آنرا کرده میتواند مثلاً قدرت دارد که زنده را بمیراند و مرده را زنده کند . ضعیف را قوی سازد و قوی را شکست دهد ، شخصی را مغفرت کند و شخصی را عذاب دهد و خداوند «ج» به ضد قدرت که عجز است موصوف نمیشود .

۳ - علم (دانستن) : یکی از صفات ذاتی خداوند «ج» علم است یعنی او تعالی عالم است به تمام موجودات و ذره در عالم هستی از علم او خارج نیست از اسرار دل‌های مردم با خبر است به نفاق منافق ، ایمان مؤمن ، جهاد مجاهد ، اخلاص بنده مخلص و خیانت خائن علم دارد و این صفت او تعالی نیز قدیم و ازلی است و ضد او

که چهل است موصوف منکر .

۴ - کلام (سخن گفتن) : یکی از صفات ذاتی خداوند «ج» کلام است یعنی خداوند «ج» متکلم است بدون آلات و حروف و کلام او تعالی مانند کلام مخلوقات نیست زیرا که آنها بدون آلات و حروف سخن گفته نمیتوانند و خداوند «ج» به ضد کلام که گنگ بودن است — موصوف نمیشود و قرآن کریم کلام ازلی خداوند است

۵ - سمع (شنیدن) : یکی از صفات ذاتی خداوند «ج» سمع بوده یعنی الله تعالی سمیع است تمام آوازه ها و سخنان آهسته و بلند ، سخنهای نیک و بد مخلوقات به سمع ازلی خود می شنود به سخنان نیک آنها را ثواب و به سخنهای بد آنها عذاب میدهد .
و خداوند «ج» به ضد سمع که ضمیم (دگر بودن) است موصوف نمیشود

۶ - بصر (بینائی) : یکی از صفات ذاتی خداوند «ج» بصر است یعنی خداوند «ج» بیننده تمام مخلوقات است و از دیدن وی هیچ چیزی پوشیده و پنهان نیست ، رفتار موریس را در شب تاریک بر سنگ سخت می بیند اگر در شب تاریک دزدی یا گناه دیگر کند آزاری نمی بیند و جزا نمیدهد ، و اگر کسی در شب تاریک جهاد کند و یا نماز تہجد بخواند آزار نمی بیند و ثواب میدهد ، این صفت خداوند «ج» قدیم است و ضد آن عمی (نابینائی) است که به آن موصوف میشود

۷ - اراده (خواستن و قصد کردن) : یکی از صفات ذاتی خداوند «ج» اراده است یعنی هر چیزی که بیداشده یا پیدا میشود به اراده اوست و هیچ چیزی در دنیا و آخرت ، از خیر ، شر ، حوزد

کلان ، کم ، زیاد ، فایده و نقصان بدون اراده خداوند ج . موجود

نمیشود

صفات فعلی : صفات فعلی عبارت از آن صفاتی اند

که خداوند ج به آن متصف است و بضد آنها هم موصوف میشود

مانند غضب که خدا آن رحمت است خداوند ج ، موصوف به صفت

رحمت می گردد . و صفات فعلی خداوند ج زیاد است که بطور مثال :

۱ - تخلیق (آفریدن) : خداوند ج پدید آگتد زمین ، آسمانها

جنت ، دوزخ ، شب ، روز و خالق تمام مخلوقات است

هر چیزی را که خداوند ج بخواند پدید آورده می تواند و ضد تخلیق پدید

نکردن است اگر خداوند ج پدید آوردن چیزی را نخواهد آنرا پدید

نمیکند .

۲ - ترزئق (رزق دادن) : یکی از صفات فعلی خداوند «ج»
 ترزئق است یعنی الله جل جلاله روزی دهنده تمام مخلوقات است
 از روی حکمت و امتحان خویش شخصی را رزق و روزی زیاد میدهد و بر
 دیگری رزق خود را کم می سازد که کدام یکی از آنها شکرگذاری نمایند
 و کدام یکی ناشکری میکند .

و خدا ترزئق روزی ندادن است اگر خدا «ج» بخواهد شخصی را
 روزی ندید میتواند و اختیار دارد .

۳ - احیاء (زنده نمودن) : یکی از صفات فعلی خداوند «ج» احیاء
 است یعنی خداوند «ج» برزنده کردن هر چیز قادر است .
 و تمام چیزها تسک در دنیا زندگی دارند به آنها الله جل جلاله حیات
 داده است و تمام مردم را روز قیامت زنده می کند .

و ضد احیاء، إماتة (میرانیدن) است اگر الله ج «اراده میسر
کسی را کند آزادی میسراند .

۴ - اعزاز (عزت دادن) : یکی از صفات فعلی خداوند ج «
اعزاز است هر که را بخواند عزت میدهد و کسی را که خداوند عزت
و بد عزت او را هیچ کسی به ذلت تبدیل کرده نمیتواند .
و ضد اعزاز ، اذلال (خوار گردانیدن) است اگر شخصی الله ج «
ذلیل گرداند آزادی عزت داده نمیتواند عزت و ذلت هر دو از
جانب خدا ج است .

لَیْسَ بِمِثْلِ شَيْءٍ ج
مانند او (خدا) هیچ چیز
سوره شوری آیه ۱۱

فرق بین صفات خالق و مخلوق

فرق بین صفات خالق و مخلوق اینست که تمام صفات الله تعالی ذاتی باشد یا فعلی، قدیم و ازلی است و صفات مخلوق این چنین نیست بلکه مخلوق و صفات آن تماماً حادث و پدید آمده شده خدا «ج» اند. مثلاً خداوند «ج» عالم است، علم او مانند علم بندگان نیست زیرا که علم او تعالی قدیم، ازلی، محیط و غیر مخلوق است و علم مخلوق این چنین نیست بلکه علم آنها حادث

و پیدا کرده شده است «ج» است .

و علم خداوند «ج» بدون آلات و اسباب است و علم مخلوق
بدین گونه نیست .

پنجمین تمام صفات الله «ج» با صفات مخلوق مشابهت ندارند
چنانچه ذات الله «ج» با ذات مخلوق مشابه نیست .

نهمین

- ۱ - صفات ذاتی خداوند «ج» را تعریف نمائید.
- ۲ - علم از کدام قسم صفات الله «ج» است؟
- ۳ - اراده را تعریف نمائید.
- ۴ - صفات فعلی الله جل جلاله را تعریف نمائید.
- ۵ - احیاء از کدام قسم صفات خداوند «ج» است؟

خداوند ج جسم جو ہر و عرض نیست

خداوند ج جسم نیست : زیرا جسم عبارت است از آنچہ کہ دارای طول ، عرض و عمق باشد .
و ہر جسم تقسیم را قبول نماید و ہر آنچہ تقسیم را قبول نماید متحد
(پیدا کردہ شدہ) میباشد و ہر متحد (پیدا کردہ شدہ) محتاج
متحد (پیدا کنندہ) میباشد و احتیاج صفت مخلوق است نہ صفت
خالق پس معلوم شد کہ خداوند ج جسم نیست .
خداوند ج جو ہر نیست : زیرا کہ جو ہر محل عوارض و حوادث
است و او تعالی ازین صفت کہ محل عوارض باشد منزہ است .

(۱) عبارت از آنچہ کہ قائم بہ ذات خود باشد مانند لوح .

خداوند چه عرض نیست :

زیرا که عرض عبارت است از آن چیزیکه بذات خود قائم
نبوده بلکه در وجود خود محتاج به غیر می‌باشد و خداوند
تعالی از احتیاج منزّه است .

خداوند از جهت و مکان منزّه است

خداوند جل جلاله از جهت و مکان منزّه است زیرا هر آنچه را جهت و مکان باشد حادث می باشد و خداوند «ج» از حدوث منزّه است

نوت : اقرار میکنیم که خداوند «ج» بر عرش استوی بلا کیف کرده طوریکه به شان او تعالی مناسب است و این کرمه (الرحمن علی العرش استوی) از آیت های متشابهات است یعنی آیت هاییکه بر معنی آنها غیر از خداوند «ج» کسی دیگری علم ندارد .

مَتَكُنْ فِيهَا إِلَهًا إِلَّا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَكَ
 سَوَاءٌ مَن يَدْعُونَ بِسْمِ اللَّهِ الْغَيْبِ فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
 سوره انبيا آيه ۲۲

خداوند چ مثل و شرک ندارد

خداوند چ، یکی است هیچ شرک و مثل ندارد، هیچکس مشابه
 و مساوی او نیست و نه کسی در مقابل او واقع است که با وی مقابله یا مخالفت
 خداوند چ، در قرآن کریم فرموده است (اگر بودی در آسمان و زمین
 معبوداتی سوای خدا چ، هر آینه هر دو تباہ شدند).

و دلیل عقلی بر آن اینست: اگر عیاذاً بالله دو خدا می بود و یکی
 آنها اراده کردن یک کار را می کرد و دو هم به موافقت او مجبور

می بود پس واضح است که دو هم عاجز و بی قدرت بوده و اگر
 فرض کنیم که دو هم به مدافعه و مخالفت اول قادر می بود پس
 دو هم قادر و غالب بوده و اول ضعیف و ناتوان و ذات ضعیف
 و ناتوان خدا نیست پس معلوم
 گردید که خداوند «ج» مثل و شریک ندارد . همچنین اگر عیاذاً باشد
 دو خدا باشد و هر دو اتفاق نمایند باز هم نظم و نسق دنیا بر هم میخورد زیرا
 که امکان اختلاف موجود است و امکان اختلاف نیز منافی
 الوهیت می باشد !

تسرين

- ۱ - خداوند جل جلاله بکدام دليل جسم نيت ؟
- ۲ - خداوند جل جلاله بکدام دليل از جهت و مکان منزّه است ؟
- ۳ - خداوند جل جلاله بکدام دليل مثل و تشبیه ندارد ؟

لَا تُصَوِّرُوا لِلَّهِ شَاكِلًا ۖ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
 مَا أَهْمُهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ
 سوره التحریم آیه ۶

ملائک

یکی از اموری که مسلمان باید به آن ایمان داشته باشد ملائک است . ملائک اجسام نورانی اند که به اشکال مختلفه متشکل میشوند ، هرگز خداوند «ج» را نافرمانی نمیکند به مرد بودن وزن بودن متصف نیستند از جمله فرشتگان چهار فرشته مقربند

۱ - حضرت جبرئیل علیه السلام ۲ - حضرت میکائیل علیه السلام

۳ - حضرت عزرائیل علیه السلام .

۴ - حضرت اسرافیل علیه السلام .

وطائف عهد ملائکه

جبرئیل علیه السلام : وحی رساندن به پیامبران .

میکائیل علیه السلام : روزی رساندن به مخلوقات .

عزرائیل علیه السلام : قبض کردن روح مخلوقات .

اسرافیل علیه السلام : دمیدن در صور .

بادمیدن اول در صور روح همه موجودات زنده قبض میشود .

بافتن صور دوم روح همه آنها به بدنشان باز می گردد .

بعضی از فرشتگان به پاسداری انسانها و
برخی به نوشتن اعمال انسانها مصروف میباشند . برای
هر انسان دو فرشته . مؤظف اند که یکی از ایشان اعمال
و دیگری اعمال ناشایسته او را در دفتر تحمل نامه اش ثبت
می کند .

عده از فرشتگان با استقبال نیکوکاران در بهشت -
و عده به تعذیب گناهکاران در دوزخ مصروف اند .

تشرین

- ۱ - ملائک که اہم قسم اجسام اند ؟
- ۲ - ملائک مقرب چند است نام ہر یک را بگوئید
- ۳ - وظائف عمدہ ملائک مقرب را شرح دهید .
- ۴ - برای نوشتن اعمال ہر انسان چند ملک مقرر است

کتاب آسمانی

ما ایمان داریم که همه کتاب ها و صحیفه ها سیکه از طرف
خداوند ج " توسط جبرئیل امین " ع " به پیغمبران نازل
گردیده حق اند .

تمام کتب منزل آسمانی یکصد و چهار اند که از آنجمله چهار کتاب
مشهور و صد صحیفه اند .

چهار کتاب مشهور :

- ۱ - تورات .
- ۲ - زبور .
- ۳ - انجیل .
- ۴ - قرآن عظیم الشان .

تورات به موسی علیه السلام ، زبور بحضر داود علیه السلام
انجیل بحضرت عیسی علیه السلام قرآن عظیم الشان بحضرت محمد صلی الله
علیه وسلم نازل شده اند .

و صد صحیفه قرار ذیل به انبیاء علیهم السلام نازل گردیده اند :
ده صحیفه به حضرت آدم علیه السلام ، و پنجاه صحیفه بحضرت شیث
علیه السلام و سی صحیفه به حضرت ادریس علیه السلام و ده صحیفه به حضرت
ابراہیم علیه السلام نازل شده اند .

ایمان و باور داشتن به تمام کتابها و صحیفه هاییکه از طرف الله ج نازل شده
بدون کدام فرق ضروری و لازمی است و قرآن کریم ناسخ جمله کتابها
و صحیفه های سابقه است و عمل تنها به قرآن کریم کرده میشود .

قرآن کریم

قرآن کریم در اصطلاح شرع شریف کلام خداوند «ج» است که از طرف الله «ج» بواسطه حضرت جبرئیل علیه السلام بر حضرت محمد صلی الله علیه وسلم نازل گردیده در مصاحف نوشته کرده شده و در دلها حفظ گردیده و بطریقه تواتر بدون شک و شبهه با

رسیده .

کلام یکی از صفات ذاتی خداوند «ج» است و قرآن مجید کلام

۱، قرآن در لغت: قرآن در لغت به دو معنی آمده است اول بمعنی ضم و جمع درین صورت قرآن (مصدر
 مبنی للمفاعیل) بمعنی جمع کننده سورت ها است . دوم بمعنی قرائت درین صورت قرآن (مصدر مبنی
 للمفعول) بمعنی خوانده شده و تلاوت کرده شده میباشد .

نفسی خدا «ج» و قایم به ذات او تعالی است. ولی کلمه هائیکه ما
 آنرا بزبان می آوریم و نقش هائیکه بروی صفحه کاغذ نوشته و یا
 چاپ میشود و یا کلمه هائیکه از قرآن مجید بگوش خود می شنویم
 مخلوق بوده و کلام نفسی خداوند «ج» نیستند زیرا که کلام نفسی
 صفت خداوند «ج» بوده و قدیم است .

ترتیب نزول قرآن کریم

قرآن کریم ابتداء از لوح محفوظ باسمان در شب قدر مجموعاً نازل گردیده
 و از آسمان دنیا نظر بصورت قطعه قطعه در ظرف ۲۳ سال
 بواسطه جبرئیل علیه السلام بر محمد صلی الله علیه و سلم
 نازل شده است . آیت هائیکه قبل از هجرت نازل گردیده آنرا آیت های مکی
 و آیت هائیکه بعد از هجرت نازل شده آنرا آیت های مدنی میگویند .

تشرین

- ۱ - کتابها و صحیفه های آسمانی توسط کدام ملک بر پیغمبران نازل گردیده ؟
- ۲ - تعداد تمام کتابها و صحیفه های آسمانی چند است ؟
- ۳ - چهار کتاب مشهور آسمانی را نام بگیرید.
- ۴ - قرآن کریم را تعریف کنید.

مشرك، ملحد، منافق، زندیق، مرتد، دهری

مشرك :

مشرك آنرا گویند که با خدا هیچ چیزی را در ذات یا صفات او شریک ننماید .

ملحد :

ملحد آنرا گویند که از دین حق به کفر میلان ننموده باشد .

منافق :

منافق آنرا گویند که به زبان اظهار اسلام را نماید و بدل کافر باشد .

زندیق :

زندیق آنرا گویند که منکر وجود یا حکمت ذات واجب الوجود بوده یا برای او تعالی شریک ثابت کند و یا به بقای دهر قائل . اموال و ناموس مردم را شہ یک پنداشته به آن معتقد باشد ولی این عقیدہ خویش را پنهان نموده در ظاہر مدعی اسلام و در جامہ مسلمان خود را مخفی مینماید .

۱) اگر مسلمان خدا ناخواسته زندیق گردد اگر خود یا اختیار خویش مسلمان گردد بدون آنکه مسلمانان او را بگیرند ایمان باورد درین صورت توبہ اش مقبول و مؤمن است احکام اسلام بر او جاری میگردد در صورتیکہ خود مسلمان نشده باشد مسلمانان او را بگیرند و بعد از دستگیر شدن توبہ نماید توبہ چنین شخص قبول نیست باید کشته شود . ناگفته نماند توبہ این چنین اشخاص در امور دنیوی قابل قبول نیست اما در امور اخروی نزد خداوند تعالی این توبہ ہم مقبول است در صورتیکہ از اخلاص قلب باشد .

مرتد :
مرتد کسی است که قبلاً مسلمان بوده از دین اسلام
برگردد .

دهری :
دهری کسی را گویند که به حقانیت اسلام قائل نبوده و خود
اشیاء را به علل مادی نسبت داده و از وجود صانع
مختار منکر باشد .

تشرین

- ۱ - مشرک را تعریف نمایند ؟
- ۲ - ملحد که ام شخص را میگویند ؟
- ۳ - مرتد را تعریف نمایند ؟
- ۴ - زندیق را تعریف نمایند ؟

حق

برای
صنف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست مضامین فقهه

شماره	عنوان	صفحه
۱	مقدمه	۰
۲	نماز قضائی	۱
۳	تمرین	۲
۴	نماز خوف	۳
۵	تمرین	۶
۶	نماز کسوف و خسوف	۷
۷	تمرین	۸
۸	نماز استسقاء	۹
۹	تمرین	۱۱
۱۰	نماز تھجد	۱۲
۱۱	تمرین	۱۳
۱۲	نماز استجمعه	۱۴
۱۳	تمرین	۱۵
۱۴	نماز تسبیح	۱۶
۱۵	تمرین	۱۸

شماره	عنوان	صفحه
۱۶	تعریف روزه و حکم آن	۱۹
۱۷	فصلت های روزه	۱۹
۱۸	دیدن ماه رمضان	۲۰
۱۹	معذرت های شرعی افطار و روزه	۲۲
۲۰	شکنده های روزه	۲۵
۲۱	قضای روزه	۲۸
۲۲	کفاره روزه	۳۰
۲۳	تمرین	۳۱
۲۴	عکاف	۳۲
۲۵	شرایط صحت اعکاف	۳۳
۲۶	تمرین	۳۵
۲۷	شهادت	۳۶
۲۸	تمرین	۳۹

منار قضائی

قضاء : قضاء عبارت است از تسلیم نمودن مثل شی
لازم شده به مستحقش مثلاً خوابیدن نماز بعد از وقتش.

قضائی نماز فرض، فرض، از واجب، واجب و از بعضی
سنت هاست است

ترک نمودن فرض و یا واجب بدون کدام عذر شرعی گناه بزرگ است
اگرچه قضائی آن آورده شود و حکم سنت میگوید قریب واجب است
اگر به فراموشی و یا خواب از شخص مکلف نماز
قضا شود بعد از بیداری و به یاد آمدن بدون درنگ قضائی
آزایب آورد معطل نمودن قضائی بدون معذرت شرعی
گناه دارد .

اگر سنت نماز صبح با فرض آن یکجا قضا شده باشد قضائی
 هر دو قبل از زوال خوانده می شود و بعد از آن سنت صبح قضائی
 ندارد تنها فرض خوانده می شود و اگر سنت صبح بدون فرض قضا
 شده باشد خواندن آن قبل از طلوع آفتاب مکروه و بعد
 از آن مکروه نیست .

نیت نماز قضاء : نیت کرده ام که بجا آرم . قضائی نماز صبح
 یا قضائی نماز عصر فلان روز را . هرگاه از کسی نمازهای
 بسیار قضا شده باشد برای او اینچنین نیت کردن که : من قضائی

ترتیب بین نمازهای فوری و همچنان ترتیب بین نمازهای قضائی لازم است درحالات ذیل ترتیب ساده کنید . ۱- بنگلی وقت
 ۲- فراموشی ۳- رسیدن نمازهای فوری ببلش ، پس اگر ادا کند فرض نماز را یاد دارد و نماز
 فوری اگرچه فوری و تر باشد فرض او فاسد میشود به فساد موقوفه یعنی به برآمدن وقت نماز
 پنجم از نمازهای که خوانده باشد پس از نماز فوری که از آن یاد دارد صحیح میشود تمام نمازهای او .

نماز صبح یا قضائی نماز عصر را میخوانم درست نیست .
 مگر برای کسانی به این قسم نیت کرده می تواند که : نیت
 کرده ام که بجا آورم نماز اول عصر یا نماز آخر عصر را که قضاء آن
 بر من لازم است .

مترین

- ۱ - قضاء چه را گویند ؟
- ۲ - قضائی نماز فرض چه حکم دارد ؟
- ۳ - ترک نمودن فرض و یا واجب بدون کدام
 عذر شرعی چه حکم دارد ؟
- ۴ - نیت نماز قضاء چطور کرده می شود ؟
- ۵ - اگر از کسی نمازهای بسیار قضا شده باشد
 چه قسم نیت کند ؟

نماز خوف

خوف به معنی ترسیدن است و نماز خوف عبارت است از
نمازی که در وقت سختی ترس از دشمن یا از درنده و غیره
بطریق خاص اداء کرده میشود .

ترتیب نماز خوف : یکتعداد از مجاهدین در مقابل دشمن
ایستاده شوند و تعداد دیگر با امام یک رکعت نماز را اداء
نمایند در صورتیکه نماز دو رکعتی باشد و دو رکعت ادا کنند
در صورتیکه نماز چهار رکعتی یا نماز شام باشد این مجاهدین در
مقابل دشمن پره نمایند و آن تعدادیکه در پره داری بودند به
عقب امام اقتدا نمایند و امام باقیمانده نماز را بایشان اداء کند
در آخر امام تنها سلام دهد و این تعداد به پره خویش دوباره
برگردند و جماعت اولی پره را ترک گفته باقیمانده نماز خویش را
از نیکه لاحق اند به تنهایی بدون قرائت ادا نمایند و بعد در مقابل

دشمن پره نمایند جماعت دوم با قیامده نماز خویش را
به تنهایی با قرائت ادا کنند زیرا که ایشان مسبوق اند
و اگر ترس و بیم از دشمن زیاد شد در این صورت نماز را در حالت
سوار بودن به هر طریقی که قدرت پیدا کنند به اشاره ادا نمایند .

نوت :

- ۱ - نماز خوف بدون حضور دشمن روا نیست .
- ۲ - حمل سلاح در وقت اداء نماز خوف مستحب است .
- ۳ - اگر در داخل نماز با دشمن جنگ نمایند نماز ایشان فاسد میشود .

تمرین

- ۱ - نماز خوف عبارت از کدام نماز است ؟
- ۲ - ترتیب نماز خوف چگونه است ؟
- ۳ - آیا نماز خوف بدون حضور دشمن رواست ؟
- ۴ - آیا تحمل سلاح در وقت اداء نماز خوف
جواز دارد ؟
- ۵ - اگر در نماز با دشمن جنگ نماید حکم آن نماز
چیت ؟

نماز کسوف و خسوف

کسوف تاریک شدن آفتاب و خسوف تاریک شدن مهتاب
را میگویند .

هرگاه تمام یا قسمتی از آفتاب تاریک شود و در روشنی
آن نقصان آشکار رخ دهد سنت است که امام جمعه به مردم
دو رکعت نماز را بجماعت بدون اذان ، اقامت ، جهر و
خطبه در اوقات غیر مکروهه ادا نماید و دراز کردن قرائت ،
رکوع ، سجده و ادا نمودن آن در مسجد جامع یا عید گاه
مستحب است پس از نماز امام دعاء نماید و مردم آمین گویند
تا که آفتاب روشن گردد . اگر امام جمعه حاضر نبود نماز را پنهانی
ادا نمایند .

اگر تمام یا قسمتی از ماه خسوف (ماه گرفتگی) شود و در روشنی آن

نقصان آشکار رخ دهد سنت است که مردم بدون جماعت
در هر جائی که قدرت داشته باشند دو دو رکعت نماز
بگذارند .

مانند نماز تاریکی سخت روز و وزیدن باد شدید .

تشریح

- ۱ - کسوف و خسوف را تعریف نمائید .
- ۲ - حکم نماز کسوف را بیان دارید .
- ۳ - نماز خسوف کدام نماز را گویند ؟
- ۴ - طریقه اداء نماز خسوف را واضح نمائید .

نماز استسقاء

استسقاء در لغت بمعنی طلب کردن آب غیره و در شریعت طلب کردن باران از الله جل جلاله بطریق خاص — (نماز خواندن و استغفار و غیره است .

هرگاه در یک جای خشک سالی و قحطی رود بدستحب است که مسلمانان آن جای تا سه روز برای استسقاء در لباسهای کهنه و پیوندی یا خشوع ، تواضع و تقدیم صدقات بصرایند و نیز مستحب است که جهت جلب رحمت خدا جل جلاله سال خوردگان ، اطفال و چارپایان را با خود به صحرا ببرند .

ترتیب نماز استسقاء : بنزد امام اعظم رحمه الله علیه نیست که امام و مردم بدون جماعت دو دور کعت نماز ادا نمایند و پس از نماز امام رو به قبله ایستاده و مردم رو بروی قبله نشسته باشند و تماماً

دستهای خویش را به دعا^(۱) بلند نموده و با دعا امام مردم
آمین گویند .

نوت :

- ۱ - اهل ذمه را با خود از رفتن منع نمایند .
- ۲ - در مکه مکرمه اجتماع مسلمانان جهت استسقاء در مسجد
حرام و در بیت المقدس در مسجد اقصی و در مدینه منوره در مسجد
نبوی صلی الله علیه وسلم کرده شود و چار پایان بدر و ازه های
مسجد مذکور استاده کرده شوند .

دعا استسقاء : اللهم اسقنا غيثاً معيئاً مريئاً مريعاً نافعاً غير ضارٍ عاجلاً غير آجلٍ
و همچنین : اللهم اسق عبادك وبهائمك وانشر رحمتك وأخي بلدك الميّت

تسرين

۱ - استسقاء در لغت و شریعت عبارت از چه است ؟

۲ - نماز استسقاء در مذہب امام اعظم، درج، بکدام

ترتیب ادا کرده می شود ؟

۳ - آیا اجتماع مسلمانان جهت استسقاء در مکہ مکرمہ

جای معین دارد ؟

نماز تَهجد

تهجد در لغت به معنی شنجیزی و در شرع شریف نمازی است که بعد از نماز خفتن و پس از بیداری از خواب تا قبل از دمیدن صبح صادق ادا کرده میشود .

نماز تهجد مستحب است . حد اقل آن دو رکعت و اکثر آن هشت رکعت است و بعضی علماء گفته اند که حد اقل آن هشت رکعت میباشد و اکثر آن اندازه ندارد .

وقت نماز تَهجد : پس از نماز خفتن و بعد از بیداری از خواب تا قبل از دمیدن صبح صادق است .

نماز تهجد خاص بر آنحضرت صلی الله علیه و سلم فرض بوده و پنهان به صلی الله علیه و سلم فرموده اند : بزرگان امت بردارند کافران و یارانشان یعنی کسانیکه آن کریم را حفظ کرده اند و آنرا تلاوت

در عن ابن عباس : قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : اشرف امتي حملة القرآن واصحاب الليل

مینمایند و نماز تہجد را ادا میکنند از جملة
بزرگان امت من شمرده می شوند .

تمرین

- ۱ - معنی لغوی و شرعی تہجد را تشریح نماید .
- ۲ - حکم نماز تہجد چیست ؟
- ۳ - وقت نماز تہجد کدام قسمت شب است ؟
- ۴ - حداقل و حداکثر نماز تہجد را بگوئید .

نماز استخاره

استخاره در لغت بمعنی طلب خیر و نیکی است .
و در شریعت دعائی است که بعد از دو رکعت نماز نفل خوانده
میشود .

استخاره برای کاری می باشد که شخص اراده آنرا در زمان آسوده
داشته باشد . تا خداوند، خیر یا شر بودن آنکارا برایش آگاه نماید .

(۱)
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَخِیْرُكَ بِعِلْمِكَ وَ اَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَ اَسْأَلُكَ مِنْ
فَضْلِكَ الْعَظِیْمِ فَانَّكَ تَقْدِرُ وَ لَا اَقْدِرُ وَ تَعْلَمُ وَ لَا اَعْلَمُ وَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُیُوبِ
اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ اَنَّ هَذَا الْاَمْرَ خَیْرٌ لِّیْ فِیْ دِیْنِیْ وَ مَعَاشِیْ وَ عَاقِبَةِ اَمْرِیْ
اَوْ عَاجِلِ اَمْرِیْ وَ اَجَلِهِ فَاقْدِرْهُ لِیْ وَ یَسِّرْهُ لِیْ ثُمَّ بَارِكْ لِیْ فِیْهِ اَللّٰهُمَّ
اِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ اَنَّ هَذَا الْاَمْرَ شَرٌّ لِّیْ فِیْ دِیْنِیْ وَ مَعَاشِیْ وَ عَاقِبَةِ اَمْرِیْ
اَوْ فِیْ عَاجِلِ اَمْرِیْ وَ اَجَلِهِ فَاصْرِ عَنِّیْ وَ اصْرِ عَنِّیْ وَ قَدِّرْ لِیْ الْخَیْرَ ثُمَّ اَرْضِنِیْ بِهِ .

جَيْش كَان

طریقه نماز استخاره :

هرگاه شخصی مؤمن اراده کاری را داشته باشد و در آن متردّد باشد طریقه مستنون است که بعد از ادای دو رکعت نقل دعای استخاره را قرائت نماید و زمانی که به لفظ (هَذَا الْأَمْرَ امْرَأَتُ) مقصود خویش را عوض لفظ الْأَمْرَ بگوید باید در دل تصور نماید و مستحب است که دعاء استخاره را به حمد و درود آغاز ختم نماید و استخاره در کارهای مباح است نه در کارهای گناه و در عبادات بعضی اوقات جهت تعیین وقت استخاره کرده میشود.

تمرین

- ۱ - استخاره در لغت و شریعت عبارت از چیست ؟
- ۲ - استخاره برای چه نوع کار کرده میشود ؟
- ۳ - طریقه نماز استخاره را بگوئید .

نماز تسبیح

تسبیح در لغت خدا را بپای یاد کردن است .
و نماز تسبیح عبارت از چهار رکعت نماز تفلی است که در آن
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
سه صد مرتبه به دو طریق^(۱) خوانده میشود .

پادرفتی^(۱) طریق اول نماز تسبیح : چهار رکعت نماز رانیت نموده و بعد از ثنا
کلمات مذکور را پانزده مرتبه بگوید و نیز بعد از قرائت پیش از رکوع ده مرتبه همچنان
در رکوع ، قومه ، سجده اول ، جلسه ، سجده دوم ده ده مرتبه کلمات مذکور را
بگوید چون در سه رکعت بعدی ثنا و اعوذ بالله نیست پس در سه رکوع هر یک
رکعت کلمات مذکور را پانزده مرتبه و در ختم قرائت ، رکوع ، قومه ، سجده اول
جلسه و سجده دوم ده ده مرتبه مثل رکعت اول خوانده شود که بدین ترتیب
در هر رکعت (۷۵) مرتبه و در چهار رکعت سیصد مرتبه میشود

نوت : بنزد بعضی علماء رکعت سوم نیز مانند رکعت اول خوانده می شود ←

طریق دوم نماز تسبیح : در رکعت اول پس از قرائت کلمات مذکور را

پانزده مرتبه بخواند و پس از آن در رکوع ، قومه ، سجده اول ، جلسه و سجده دوم و پس از سجده دوم در حالت نشسته ده مرتبه آنرا بخواند همچنین در سه رکعت بعدی

قرار فوق مجموع خواندن کلمات مذکور در هر رکعت ۷۵ مرتبه می شود

این هر دو طریق که قبلاً بیان کرده شد در کتاب های احادیث ذکر شده است

مگر بهتر طریق اول است . و بعضی علماء میگویند که هر دو ترتیب در اوقات جداگانه خوانده شود .

و در حدیث شریف فضیلت صلوٰۃ تسبیح بیان کرده شده است . بنی علیه السلام

این نماز را به عم خود حضرت عباس (رض) تعلیم نموده و فرموده بودند که خداج ،

سبب این نماز گناهان اول ، آخر ، ظاهراً ، باطن ، جدید ، قدیم ، خطا ،

عمد ، صغیره و کبیره ، پنهان ، و آشکار ترا مغفرت مینماید .

تسرين

- ۱ - معنی لغوی تسبیح را بگوئید .
- ۲ - نماز تسبیح چند رکعت است ؟
- ۳ - در نماز تسبیح کدام کلمات سیصد مرتبه خوانده میشود ؟

تعریف (روزہ) و حکم آن

روزہ بنای سوم اسلام است کہ فرضیت آن بہ قرآن کریم ثابت شدہ است .

تعریف روزہ : روزہ عبارت است از ترک خوردن نوشیدن و جماع بہ نیت روزہ از صبح صادق تا غروب آفتاب .
حکم روزہ : بگرفتن روزہ ثواب و رضای خداوندہ حاصل از ذمہ مکلف ساقط میشود و ترک آن عذاب است و منکر آن کافر میگردد .

فضیلتہای روزہ

رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم در حدیث شریف فرمودہ اند :
بوی دہان روزہ دار بہرہ خداج، از خوشبوئی مشک خوشبو تر است .

ہمچنین اللہ ج، در حدیث قدسی فرمودہ است : روزہ خاص از برای من است و خودم اجرا و رامیدہم . ۱۹

در حدیث دیگر پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرموده اند : هر که
 از روی عقیده و طلب ثواب روزه ماه مبارک رمضان
 را ادا نماید گناهان گذشته وی مغفرت کرده می شود
 همچنین پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرموده اند : برای روزه دار
 دو خوشی است یکی در وقت افطار و دیگری در وقت
 طاعات با پروردگارش .

دیدن ماه رمضان

شب سی شعبان در وقت غروب آفتاب طلب دیدن ماه
 رمضان واجب کفائی است .
 اگر ماه رمضان دیده شود روزه گیرند و در غیر آن روزه نیست
 و اگر آسمان ابری یا غبار آلود باشد . گواهی یک شخص عادل

خواه مرد باشد یا زن کافی است و در حالت صاف بودن آسمان
گواهی جماعت^(۱) عظیم ضروری است و در عیدین در صورتیکه
آسمان صاف نباشد . گواهی دو مرد یا یک مرد و دو زن که عادل
باشند شرط است . و اگر آسمان صاف باشد مانند رمضان گواهی
جماعت عظیم ضروری است .

نوت : در صورتیکه شب سی شعبان به آسمان ابر یا
غبار باشد با وجود سعی در دیدن ماه ، ماه دیده نشد مستحب است
که فردای آن تا قبل از زوال امساک ننماید . اگر کدام
اطلاع معتبر شرعی رسید بالفور نیت روزه نموده و در غیر آن روز
گرفتن لازم نیست و اگر کسی به دیدن ماه رمضان گواهی داد
و گواهی را قاضی قبول نکرد روزه داشتن تنها بروی واجب است

(۱) بعضی علماء آنرا پنجاه مرد گفته اند .

و در صورت افطار بروی قضائی است نه کفاره .

معذرت‌های شرعی افطار روز

۱ - ترس زیادت مرض : اگر مریض بگمان غالب خویش از روی تجربه یا به گفته طیب حاذق مسلمان که فسق آن اشکار نباشد از زیادت مرض خویش متیرسد برای او جائز است که روزه را افطار کند و در وقت صحت قضائی آنرا بگیرد .

۲ - خوف نقصان حمل (طفلیکه در شکم باشد) : اگر زن حامله می‌ترسد که روزه گرفتنش به طفلیکه در شکم دارد ضرری رساند روزه را افطار نموده در آئینه قضائی آنرا بگیرد .

۳ - اگر شیر دهند بر خود یا طفل شیر خوار خویش از روزه گرفتن احساس ضرر می‌کند روزه را افطار

نماید و باز قضائی آنرا بگیرد .

۴ - سفر : اگر کسی مسافر بود بسفر شرعی در صورتیکه نیت همان روز را نکرده باشد جائز است که روزه را افطار نماید و قضائی آنرا بپای آورد . لیکن اگر برای مسافر روزه گرفتن دشوار نباشد بهتر است که روزه بگیرد .

۵ - شیخ فانی بودن : شخصی کلام سالیکه توان

روزه را ندارد و در آینده نیز امید قدرت آنرا نداشته باشد و بیماریکه امید صحت نداشته باشد رواست که افطار نماید و در بدل هر روز فدیہ (خورد کم بچار ک گندم یا نیم پاو کم نیم سیر جو یا قیمت هر یکی از آنها) بدهد .

نوت : اگر شیخ فانی یا مریض در آینده به روزه گرفتن قادر شد قضائی بپایورند و اگر قبلاً فدیہ داده باشند فدیہ مذکور نقل میگردد .

۶ - گرسنگی که در آن ترس هلاکت باشد : اگر روزه دار آنچنان گرسنه شود که ترس مرگ او بود روا است روزه را افطار و باز قضائی بیاورد .

۷ - تشنگی که در آن ترس هلاکت باشد : اگر کسی بجای تشنه شد که از آن ترس مرگ باشد روا است روزه را افطار و آنرا قضائی بیاورد .

۸ - اگر (بر کسی کاری را زور کردن) : اگر کسی با افطار روزه مجبور کرده شود روا است روزه را افطار کند و قضائی آنرا بیاورد .

۹ - جهاد : مجاهدیکه در مقابل دشمن قرار دارد و علم داشته باشد که جنگ با دشمن اسلام واقع میشود پس بسبب خوف ضعفش در مقابل دشمن روا است که روزه را افطار نماید و باز قضائی آنرا بیاورد .

شکنده های روزه

دو قسم اند :

الف - آنکه تنها قضائی روزه لازم می شود .

ب - آنست که قضا و کفار و یدر لازم می شود .

الف : شکنده هاییکه موجب قضا اند قرار ذیل اند :

۱ - شکستادن روزه در صورت اگر او .

۲ - تیر شدن آب در وقت مضمضه بدون قصد در حالیکه

روزه را بیاد دارد .

۳ - قصد اعادة (فرو بردن) قی .

۴ - قصد ا به پری دهن قی نمودن .

۵ - خوردن سنگریزه ، و یا چیزیکه ماییت غذائی

نداشته باشد .

- ۶ - فرو بردن آن چیزی که در دندانها باشد بعد از کشیدنش
 بزبان اگر برابر دانه نخود یا زیاده از آن باشد .
- ۷ - چکانیدن روغن یاتیل در گوش که بدماغ برسد .
- ۸ - فرو بردن خون دهن که بر آب دهن
 غالب باشد .

- ۹ - قصد اخوردن و نوشیدن در آن صورتی که بفراموشی
 چیزی را خورده باشد به گمان اینکه روزه وی افطار شده است
- ۱۰ - سحری نمودن به گمان اینکه هنوز شب است
 مگر در حقیقت صبح دمیده باشد .

- ۱۱ - قصد اخوردن روزه غیر رمضان .
- ۱۲ - افطار نمودن در روزهای ابرو غبار به گمان اینکه
 افتاب غروب نموده است مگر بعد اثبات شد که روز باقی است .

ب : شکننده های که قضا و کفارت را لازم مینماید قرار

ذیل اند :

۱ - بقصد خوردن و نوشیدن غذا و دوا در روز رمضان
مبارک که نیت روزه را کرده باشد . قضا و کفاره هر دو
را لازم مینماید (در صورتیکه عذر معقول نداشته باشد) .

۲ - در محل مشتهی قصد اجماع کردن بر فاعل و مفعول قضا
و کفاره هر دو را لازم مینماید .

قضائی روزه

بر شخصیکه قضائی روزه لازم شد بدون ایام ممنوعه هر وقتیکه
قضائی آنرا بیاورد جائز است . مگر بهتر آنست که بدون عذر
تاخیر در قضا نه نماید .

اگر بر ذمه کسی قضا ، روزه رمضان سابق باشد و رمضان دیگر
رسید اولاً روزه وقتی را اداء نماید و بعد از گذشتن آن قضائی
را بگیرد و مسافر ازین حکم مستثنی است .
اگر کسی روزه نفلی را شروع کرد و آنرا فاسد نمود قضائی آن
واجب است .

(۱) روز دال عید فطر و عید اضحی و روزه ایام تشریق (یازدهم ، دوازدهم و سیزدهم ذوالحجه)

(۲) در بین روزه های قضائی تتابع (پی در پی گرفتن) شرط نیست .

اگر در روز رمضان مبارک صغیه، بالغ و کافر مسلمان شد
در باقی حصه آن روز امساک نمایند و قضائی آن روز بر
آنها لازم نیست .

اگر قضائی روزه بر ذمه کسی باقی بود و فوت شد در صورت وصیت
ادای فدیة آن از مال وی پرورته لازم است و در صورت
عدم وصیت اگر ولی از مال خود تبرعاً فدیة وی را اداء نماید جایز
است و امید میشود که خداوند جبار از او قبول نماید .

کفاره روزه

کفاره روزه به ترتیب ذیل اداء کرده میشود :

اول : آزاد نمودن غلام یا کنیز .

دوم : در صورت نبودن غلام و کنیز دو ناپی در پی روزه گرفتن .

سوم : اگر طاقت روزه گرفتن دو ناپی نداشته باشد شصت مسکین را دو وقت شکم سیر طعام ادا نماید یا هر یک از شصت مسکین فدیۀ^(۱) کامل یک یک روزه یا قیمت آنرا پرداختن .

(۱) فدیۀ یک روزه با فدیۀ صدقه فطر در مقدار فرق ندارد .

تشرین

- ۱ - روزه را تعریف نمایند .
- ۲ - حکم روزه چیست ؟
- ۳ - فضیلت های روزه را بگویند .
- ۴ - اگر آسمان صاف باشد برای ثبوت دیدن ماه رمضان مبارک گواهی چند نفر ضروری است ؟
- ۵ - برای مجاهد کدام وقت افطار روزه رمضان جائز است ؟
- ۶ - شکسته های روزه چند قسم اند ؟ هر یک آنها را تعریف نمایند ؟
- ۷ - اگر بر ذمه کسی قضائی روزه رمضان سابق باشد و رمضان دیگر رسید چه کند ؟
- ۸ - قضا آوردن روزه در کدام ایام جائز نیست ؟
- ۹ - ترتیب کفاره روزه را شرح نمایند .

اعتکاف

اعتکاف در لغت بمعنی حبس و درنگ کردن است و در
شریعت عبارت است از درنگ کردن به نیت اعتکاف
باروزه داشتن در مسجدی که در آن پنجوقت نماز بجماعت
خوانده میشود . و اعتکاف سه قسم است : واجب
سنت ، مستحب .

۱ - اعتکاف واجب : آن اعتکاف را گویند که شخص آنرا
بر نفس خویش نذر نماید مثلاً شخصی نذر نمود که خاص برای خدا (ج)،
سه روز اعتکاف می نشینم یا بگوید اگر فلان حاجت من روا گرد
من برای خدا (ج)، دو روز اعتکاف مینمایم که این اعتکاف اعتکاف
نذری هم میگویند .

۲ - اعتکاف سنت : آنست که در ده روز آخر رمضان

مبارک معمول میباشد که از وقت غروب آفتاب روز
 بیستم ماه مبارک رمضان شروع و بمجرد دیدن ماه عید فطر
 تمام میشود) و این اعتکاف سنت مؤکده کفائی است
 (به کردن بعضی اهل قریه از ذمه دیگران ساقط میشود) .

۳ - اعتکاف مستحب : بجز اعتکاف واجب و سنت دیگر
 تمام اعتکافها مستحب است

شرایط صحت اعتکاف :

- ۱ - اسلام .
- ۲ - پاکی زن از حیض و نفاس .
- ۳ - عقل .
- ۴ - نیت .

۵ - مسجد برای مردان .

۶ - روزه .

نوت:

زنان در خانه های خویش در جائیکه برای نماز انتخاب نموده اند اعتکاف نمایند
و پاکی از جنابت شرط شروع اعتکاف است آن دوام آن زیرا که اگر در اعتکاف محکم میشوند غسل نموده
و اعتکاف را دوام میدهند مگر حیض ، نفاس و جماع اعتکاف را فاسد مینماید .

تیسرے

۱۔ اعتکاف را تعریف نمائید .

۲۔ اعتکاف کچھ قسم است ہر ایک را

نام لکھو ؟

۳۔ شرائط صحت اعتکاف را شرح دیو .

شهید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَكُونَنَّ لَهُ شُكْرًا
 وَلَا نَعْلَمُ لَهُ جُودًا

ترجمه :
 و مرده گمان مکن کسانی را که کشته شدند در راه خدا؛ بلکه زنده اند
 به نزد پروردگار خویش روزی داده میشوند
 تعریف شهید : شهید در لغت بمعنی شایسته^(۱) و حاضر است
 و در شریعت عبارت است از کسیکه ؛
 الف : کشته باشد او را کافران

(۱) جهت حضور او به نزد پروردگار خود یا شهید بمعنی شهید است از آنکه برای شهادت به جنت داده شده
 است و یا ملائک وقت مرگش برای عزت و اکرام او حاضر می باشند .

ب : یافته شده باشد در میدان جنگ و بر بدن وی نشانه قتل (زخم، برآمدن خون از جایی که عادتاً از آنجا خون خارج نشود)، باشد .

ج : قتل نموده باشد او را مسلمان ظماً و لازم نشده باشد به قتل وی در اول وقت دیتة .

حکم شهید : کفن کرده شود در لباس و خون خویش و آنچه در بدن او از جنس کفن نباشد مثل سلاح، موزه و غیره کشیده شود و زیاد کرده شود در کفن او اگر از اندازه سنت کم باشد و کم کرده شود اگر زیاد باشد غسل داده شود نماز جنازه بر وی خوانده شود .

غسل داده شود اگر در حالات ذیل کشته شده باشد :

جنابت، حیض، نفاس، صفارت، دیوانگی، زنده نقل داده شده باشد از میدان جنگ، وصیت کرده باشد

چیزی را خورده یا نوشیده باشد، تداوی کرده باشد،
بگذرد بروی وقت یک نماز و هوشیار باشد،
خرید و فروش کرده باشد، زیاد سخن گفته باشد (۱) .

(۱) و تاخیر مذکور در جریان جنگ واقع نشده باشد اگر در جریان جنگ واقع
شده با غسل داده نشود . و اگر در شهر مقتول یافته شد و معلوم نباشد که ظناً به
الجار حاکم شده یا به حد و قصاص در صورت برای او غسل و نماز جنازه هر دو است

تسرين

۱ - شهيد را تعريف نماييد .

۲ - حكم شهيد را شرح نماييد .

۳ - به شهيد در کدام حالات غسل داده مي شود ؟

ARIC

B

6.421

IUA

1121 v.13

طبع چهارم

سال طبع سنبله ۱۳۶۸ تعداد طبع (۱۰۰۰۰)

مدیریت نصاب مرکز تعلیمی